

er administreret efter Finansloven, og at den endelige Fordeling i Aar ligesom i de foregaaende Aar er sket efter forudgaaende Forhandling med og Tilslutning fra Skolerne. Saa nøjagtigt er der blevet administreret, at Ministeriets Embedsmænd, da Pengene til Tilskudsberegningen var givet til Skolerne, selv har maattet lave den meget omstændelige Beregning vedrørende Tilskudenes Fordeling, et Arbejde, som før har været udført udenfor Ministeriet for Honorar. Jeg venter altsaa, at det ærede Medlem Hr. Rode sætter det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Ytringer paa rette Plads.

Jeg skal endelig nævne Privatseminarierne og mit Forslag om fra næste Aar at gaa til en Tilskudsnedsettelse for dem. I denne Sag har det ærede Medlem Hr. Rode udtalt sig — det findes Sp. 268. Jeg skal dertil bemærke, at vi har en Seminarieordning, der er saa forældet som tænkeligt, med 19, for største Delen smaa Seminarier, der foruden store Midler til deres Drift ogsaa foranlediger en Eksamenscensur af meget kostbar Art for Staten. Venstre ynder meget ude paa Møder, og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har ogsaa gjort det her i Salen, at pege paa Undervisningsministeriets opsvulmede Budget. Nu vel, her er et Sted, hvor der kan spares. De private Seminarier havde lige op til Finansaaret 1918—19 et Lærerlønningstilskud paa $\frac{1}{3}$, men under Krigen stod deres Klasser halvtomme, og udtrykkelig motiveret hermed fik de paa Finansloven for 1918—19 deres Tilskud til Lærerlønninger sat op til det halve og Aaret efter, paa Grund af vedvarende Dyrtid og forhøjede Lærerlønninger, til $\frac{2}{3}$. Men Privatseminariernes Klasser staa ikke længere halvtomme, de har tværtimod fyldte Klasser, og i sidste Undervisningsaar ser jeg, der er Klasser med op imod 40 Elever, ja, et enkelt Sted er Tallet 40 endogsaa blevet overskredet. Men saa er der da intet Grundlag for at beholde i det mindste den Del af Tilskuddet, der var foranlediget ved Halvtomheden. Selv en af Privatseminariernes Mænd, Hr. Vinther, udtaler, at man godt kunde forstaa Ministeren, hvis Aktionen blot gjaldt de smaa Seminarier. Men bortset fra Hr. Vinthers eget Seminarium og to Kvindeseminarier her i Byen er alle Seminarier smaa Seminarier, det vil sige Seminarier med kun 3 Klasser. Men denne Nedsættelse er ogsaa rimelig, fordi Budgettet drejer sig om store Summer, og fordi Staten er ganske uden Kontrol over disse Summer; Seminarierne faar efter Regning. Jeg henleder Opmærksomheden

paa en Artikel, der er gaaet Venstrepressen rundt, skrevet af Seminarieforsstander Byskov. Hr. Byskov afviser med Indignation, at Seminariernes Regnskaber skulde indsendes til Revision, og samtidig fortæller han, hvad det er, han f. Eks. ikke ønsker, at Ministeriet skal revidere. Han vil kunne lade en ung Lærer gaa med et meget lille Timeantal og dog faa fuld Løn i det første Aar, hvis han synes, det er godt for Læreren. Det er $\frac{2}{3}$ af denne fulde Løn, Staten betaler, og der er selvfølgelig ingen Statsseminarieforsstander, som har nogen Ret til at give unge Lærere saadanne Kaar. Hr. Byskov vil ogsaa have Ret til at forkorte Timerne, give Lektioner i Stedet for fulde Timer, og han tilføjer, at saa maa maaske Eleverne tilbringe nogle færre Minutter paa Skolebænken end i andre Seminarier. Men det er egentlig ikke saa meget Elevernes Tilbringen Tiden paa Skolebænken, det her drejer sig om, det er Lærernes Arbejdstid, det drejer sig om. Ved Indførelse af Lektioner i Stedet for Timer faar Lærerne altsaa forkortet Arbejdstid med fuld Løn, medens Ministeriet baade overfor Folkeskolen og overfor Gymnasieskolen altid kræver, at naar der indføres Lektioner i Stedet for Timer, maa de gives i et Antal, der svarer til Timeantallet. Men jeg forstaa altsaa, at der her fra Flertallets Side er den Politik, at der ikke maa røres ved de private Læreanstalter, og der er ogsaa et af Medlemmerne, der har foreslaaet, at Undervisningsministeriet hellere skulde begynde at skære ned paa de offentlige Læreanstalters Budgetter. Saa meget mindre er der Grund til, at Staten skal betale disse to Trediedele, som Seminarierne har skabt sig en Indtægtskilde derved, at Adgangen til Seminarierne mere og mere sker paa den Maade, at de paagældende maa gennemgaa Seminariets Præparandklasse. Alle Privatseminarier har saadanne Præparandklasser, og af de 282 Elever i disse Præparandklasser, der bestod Optagelsesprøven i denne Sommer, gik de 279 ind i Seminarierne. Det er altsaa en sikker Vej til Optagelse paa Seminarierne at søge det private Seminariums Præparandklasse, medens ellers Skarer af unge, som har deres Bevis i Orden, ikke kan finde nogen Plads. Det er Seminarierne, der selv bestemmer, hvem af dem, der har bestaaet Optagelsesprøven, de vil optage paa Seminarierne, og Tallene viser altsaa, at de i udpræget Grad tager deres egne Elever. Jeg tror dog, der maa rejse sig en alvorlig Tvivl om, hvorvidt det netop er betryggende overfor Tilgangen til Lærerstanden, at Udvælgelsen sker ved dette System. Nogle af Privat-